

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1971

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
192

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 995. Περί επέκτασης των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν. Δ)τος 82)1969 επί των τακτικών υπαλλήλων των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως ως και των διατάξεων των άρθρων 9 του Ν. Δ)τος 3894)1958 και 7 παρ. 1 του Ν. Δ)τος 3893)1958 επί των τακτικών υπαλλήλων των παραρτημάτων του Κλάδου Ασφαλίσεως κατά της Ασθενείας των Δημοτικών και Κοινοτικών υπαλλήλων//... 1
- N. Δ. 996. Περί αντικαταστάσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων του Ν. Δ. 86)1969 «περί Δασικού Κώδικος» και Κωδικοποιήσεως των υπ' αριθ. 871, 1971 και 919)1971 Ν. Δ)των. ... 2
- N. Δ. 998. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ν. 3217)55 περί αγοράς υπό του Δημοσίου εκτάσεων του Ο.Δ.Ε.Π. ως ούτος ισχύει μετά την τροποποίησιν και συμπληρώσιν του υπό του Ν. Δ. 4546)66. ... 3
- ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ**
Περί συστάσεως θέσεων Ιεροκήρυκος εις Ίεράς Μητροπόλεις. ... 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 995

Περί επεκτάσεως των διατάξεων του άρθρου 2 του Ν. Δ)τος 82)1969 επί των τακτικών υπαλλήλων των Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως ως και των διατάξεων των άρθρων 9 του Ν. Δ)τος 3894)1958 και 7 παρ. 1 του Ν. Δ)τος 3893)1958 επί των τακτικών υπαλλήλων των παραρτημάτων του Κλάδου Ασφαλίσεως κατά της ασθενείας των Δημοτικών και Κοινοτικών υπαλλήλων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, απεφασίσμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Αι διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. Δ)τος 82)1969, «περί προσμετρήσεως εις την πολιτικήν υπηρεσίαν των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου της προϋπηρεσίας των εις τας Ένόπλους Δυνάμεις την Βασιλικήν Χωροφυλακήν και τὸ Λιμενικὸν Σώμα» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀνδρομικῶς τούτων παρὰ τοῖς Ασφαλιστικοῖς Ταμείοις Ἑπικουρικής Ασφαλίσεως καὶ ἐπὶ τῶν τακτικῶν υπαλλήλων τῶν Ὁργανισμῶν

Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως τῶν ἐνταχθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ν. Δ)τος 4541)1966, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δικαιουμένων ἐντάξεως ἢ ἐπανεντάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 11 τοῦ Ν. Δ)τος 689)1970, ὑπολογιζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν προϋπηρεσιῶν αἵτινες προσμετρήθησαν διὰ τὴν ἐνταξιν ἢ ἐπανένταξιν τῶν ὡς ἄνω υπαλλήλων.

Άρθρον 2.

1. Ἡ, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν. Δ)τος 3894)1958 «περί ὁργανώσεως τῆς υπηρεσίας τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων», προβλεπομένη ἀσφάλισις εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κλάδου Ασφαλίσεως κατὰ τῆς Ασθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ἐπεκτείνεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ εἰς τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τῶν Παραρτημάτων τοῦ ἀνωτέρω Κλάδου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Ν. Δ)τος 3893)1958 «περί διατάξεων τινων, ἀφορῶσιν τὸν Κλάδον Ασφαλίσεως κατὰ τῆς Ασθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν τακτικῶν υπαλλήλων τῶν Παραρτημάτων τοῦ Κλάδου τούτου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

Άρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΓΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθδεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 996

Περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν Ν.Δ. 86)1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» καὶ Κωδικοποιήσεως τῶν ἐπ' ἀριθ. 871)1971 καὶ 919)1971 Ν. Δ)των.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

*Ἀρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 54 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀρθρον 54.

Ἀπαλλοτριώσεις ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν καὶ ἐκτάσεων κηρυχθεισῶν ὡς διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως.

1. Πάσης μορφῆς καὶ χρήσεως ἑδαφικαὶ ἐκτάσεις, ὡς καὶ ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 79 καθοριζομένου πυρῆνος τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν καὶ ἐκτάσεων κηρυχθεισῶν ὡς διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως, ἀπαλλοτριούνται ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, διὰ λόγους δημοσίας ὠφελείας, συνισταμένης εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 78 σκοπῶν, τῆς ἀπαλλοτριώσεως κηρυσσόμενης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλοτριώσεις δύναται νὰ ἐπιβληθοῦν ἐντὸς τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 79 καθοριζομένης περιφερειακῆς ζώνης τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν.

3. Αἱ ἀπαλλοτριωτέαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκτάσεις καθορίζονται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας Διευθυντοῦ δασῶν ἢ Νομοδασάρχου ἢ Δασάρχου, τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιοχῆς, εἰς ἣν κείνται αἱ ἐκτάσεις αὐταί».

*Ἀρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Κατὰ τοῦ ἐπιχειροῦντος ἐκχέρσωσιν, ὑλοτομίαν, σπορὰν ἢ οἰανδήποτε ἑτέραν διακατοχικὴν πράξιν ἐπὶ δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἀνηκόντων εἰς ἰδρύματα ἐν γένει δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, χορτολιβαδικῶν ἑδαφῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν λιβαδιῶν καὶ χορτολιβαδικῶν ἑδαφῶν καὶ ἀσχετῶς τοῦ χρόνου καθ' ὅν αἱ πράξεις αὐταὶ ἐπεχειρήθησαν, συντάσσεται καὶ κοινοποιεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ δασῶν ἢ Νομοδασάρχου ἢ Δασάρχου πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς. Διὰ τοῦ πρωτοκόλλου, προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἑδαφῶν, βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ δασῶν ἢ Νομοδασάρχου ἢ Δασάρχου κατὰ τοῦ καταλαβόντος καὶ ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, ἢ εἰς ἑάρος τοῦ Δημοσίου τυχὸν ἐπελθούσα ζημία, τὸ ποσὸν ἀποκαταστάσεως ταύτης, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως χρήσεως.

Τὸ πρωτόκολλον καθίσταται ὀριστικὸν καὶ θεωρεῖται ὅτι ὁ καθ' οὗ ἀπεδέχθη τοῦτο, ἐάν ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, μὴ παρεκτενισμένης λόγῳ ἀποκαταστάσεως, δὲν ἀσκήσῃ κατ' αὐτοῦ ἀνακοπήν».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ Ν. Δ. 86)1969 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Τὸ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς δικάζον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, Εἰρηνοδικεῖον καὶ κατ' ἔφεσιν μονομελὲς Πρωτοδικεῖον, ἀποφαίνεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ περὶ τῆς τυχὸν ἐπιβληθείσης ἀποζημιώσεως χρήσεως».

*Ἀρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 78 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἀρθρον 78.

Ἑθνικοὶ δρυμοί, αἰσθητικὰ δάση καὶ διατηρητέα μνημεῖα τῆς φύσεως.

1. α) Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, δύναται νὰ κηρύσσωνται ὡς ἐθνικοὶ δρυμοὶ δασικαὶ περιοχαί, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἐξ ἐπόψεως διατηρήσεως τῆς ἀγρίας χλωρίδος καὶ πανίδος, τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν, τοῦ ὑπεδάφους, τῆς ἀτμοσφαίρας, τῶν ὑδάτων καὶ γενικῶς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος τῶν καὶ τῶν ὁποίων κρίνεται ἐπιβεβλημένη ἡ προστασία, ἡ διατήρησις καὶ ἡ βελτίωσις τῆς συνθέσεως, τῆς μορφῆς καὶ τῶν φυσικῶν καλλωνῶν τῶν, δι' αἰσθητικὴν, ψυχικὴν καὶ ὑγιεινὴν ἀπόλαυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, ὡς καὶ τὴν διενέργειαν πάσης φύσεως ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

β) Διὰ τοῦ αὐτοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καθορίζονται ὡσαύτως ἡ περιφέρεια καὶ ἡ ἐκτασις ἐκάστου ἐθνικοῦ δρυμοῦ, ὡς καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ.

γ) Συνιστᾶται Συμβούλιον Ἑθνικῶν Δρυμῶν, τὸ ὁποῖον, συνερχόμενον τακτικῶς μὲν δις τοῦλάχιστον κατ' ἔτος, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε συγκληθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, εἰσηγεῖται εἰς τοῦτον περὶ τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν. Ἡ σύνθεσις καὶ λειτουργία τοῦ Συμβουλίου καθορίζονται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Δάση ἢ φυσικὰ τοπία, μὴ παρουσιάζοντα τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα, ἔχοντα ὅμως ἰδιαίτεραν αἰσθητικὴν, ὑγιεινὴν καὶ τουριστικὴν σημασίαν, ὡς καὶ τοιαύτην ἐπιβάλλουσαν τὴν προστασίαν τῆς πανίδος, χλωρίδος καὶ τοῦ ἰδιαίτερου φυσικοῦ τῶν κάλλους, δύναται νὰ κηρύσσωνται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ὡς «αἰσθητικὰ δάση», ἤτοι ὡς δάση ἀναφυχῆς, ὑγείας καὶ περιπάτου ἢ τοπία ἰδιαίτερου φυσικοῦ κάλλους.

3. Ἐκτάσεις, δημόσιαι, ἢ οὐ, μὴ δυνάμεναι νὰ χαρακτηρισθοῦν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὡς ἐθνικοὶ δρυμοὶ ἢ αἰσθητικὰ δάση, παρουσιάζουσαι ὅμως ἰδιαίτεραν παλαιοντολογικὴν, γεωμορφολογικὴν καὶ ἱστορικὴν σημασίαν, δύναται νὰ κηρύσσωνται διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ὡς «διατηρητέα μνημεῖα τῆς φύσεως». Ὁμοίως, ὡς διατηρητέα μνημεῖα τῆς φύσεως, δύναται νὰ κηρύσσωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δένδρα ἢ συστάδες δένδρων, ὑγροβιότοποι, ὡς καὶ σπάνια εἶδη φυτῶν, παρουσιάζοντα ἰδιαίτεραν βοτανικὴν, φυτογεωγραφικὴν, αἰσθητικὴν καὶ ἱστορικὴν σημασίαν.

4. Ἐπὶ τῇ συνδρομῇ λόγων προστασίας ἢ προαγωγῆς ἢ ἀναπτύξεως γενικωτέρας σημασίας τομέων τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐπιτρέπεται ὁ μεταχαρακτηρισμὸς ἐθνικοῦ δρυμοῦ εἰς αἰσθητικὸν δάσος ἢ εἰς διατηρητέον μνημεῖον τῆς φύσεως, ὁ τοῦ αἰσθητικοῦ δάσους, εἰς ἐθνικὸν δρυμὸν ἢ διατηρητέον μνημεῖον τῆς φύσεως καὶ ὁ τοῦ διατηρητέου μνημείου τῆς φύσεως εἰς ἐθνικὸν δρυμὸν, ἢ αἰσθητικὸν δάσος, ὡς καὶ ἡ τροποποίησις τῶν ὁρίων, τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς περιφερείας τῶν Ἑθνικῶν δρυμῶν, τῶν αἰσθητικῶν δασῶν καὶ τῶν διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως».

*Ἀρθρον 4.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 78 τοῦ Ν.Δ. 86)1969, προστίθεται ἄρθρον 78Α ἔχον οὕτω:

α"Αρθρον 78 Α.

Απονομή εθνικού διπλώματος εις εθνικούς δρυμούς.

1. Εις τούς εθνικούς δρυμούς, οι οποίοι παρουσιάζουν γεωκώτερον επιστημονικόν και τουριστικόν ενδιαφέρον, απονέμεται διά Βασιλικού Διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, κατόπιν εκθέσεως Επιτροπής Εμπειρογνομόνων, εθνικόν δίπλωμα προστασίας της φύσεως, επιδιδόμενον εις τόν οικείον νομόρχην.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον επιτροπή συγκροτείται δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και αποτελείται: α) Έκ του Γενικού Διευθυντού Δασών του Υπουργείου Γεωργίας, ως Προέδρου, β) εκ του Κοσμήτορος της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και γ) εκ του Προέδρου της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσεως. Διά της αὐτῆς αποφάσεως ὀρίζονται και οί ἀναπληρωταί του Προέδρου και τῶν μελῶν τῆς Επιτροπῆς, ὡς και τὰ τῆς λειτουργίας ταύτης. Δι' ὁμοίας αποφάσεως ρυθμίζεται πάσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν του παρόντος».

*Αρθρον 5.

Τὸ ἀρθρον 79 του Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α"Αρθρον 79.

Σύνθεσις, ἔκτασις και κανονισμός λειτουργίας τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν.

1. Ἐκαστος ἐθνικὸς δρυμὸς ἀποτελεῖται:

α) Ἀπὸ τὸν πυρῆνα αὐτοῦ ἢ τὸν καθ' ἑαυτὸ ἐθνικὸν δρυμὸν, ἀπολύτου προστασίας, ἐκτάσεως οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 1.500 ἑκταρίων, ἐξαιρέσει τῶν εἰς τὰς νήσους ἰδρυμένων δρυμῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ἔχουν και μικροτέραν ἔκτασιν.

β) Ἀπὸ τὴν περὶ τὸν πυρῆνα ζώνην (περιφερειακὴν ζώνην). ἀναλόγου ἐκτάσεως, τοῦλάχιστον ἰσῆς πρὸς τὸν πυρῆνα, ἢ ἐκμετάλλευσις τῆς ὁποίας ὀργανοῦται κατὰ τρόπον συμβάλλοντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ πυρῆνος τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν. Ἡ ζώνη αὕτη δύνανται νὰ παραλείπεται, ἐφ' ὅσον ἐπιτυγχάνεται δι' ἄλλων μέσων πλήρης προστασία τοῦ πυρῆνος τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ.

2. Διὰ κανονισμοῦ, ἐκδιδόμενου δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Εθνικῆς Οικονομίας και δημοσιευομένου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τὰ τῆς ὀργανώσεως, λειτουργίας και διαχειρίσεως ἐκάστου ἐθνικοῦ δρυμοῦ».

*Αρθρον 6.

Τὸ ἀρθρον 80 του Ν. Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

α"Αρθρον 80.

Ἀπαγόρευσις ἐντὸς τοῦ πυρῆνος ἐθνικῶν δρυμῶν και τῶν διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως. Ὀργάνωσις τῆς περιφερειακῆς ζώνης ἐθνικῶν δρυμῶν και τῶν αἰσθητικῶν δασῶν.

1. Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν διὰ τούς ὁποίους ἤδη ἔχουν συσταθῇ ἢ ἠθελον συσταθῇ οἱ ἐθνικοὶ δρυμοὶ και αἱ κηρυχθεῖσαι ὡς διατηρητέα μνημεῖα τῆς φύσεως ἐκτάσεις, κηρυγρεῖται, ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος, ἡ ἐντὸς τοῦ πυρῆνος τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ και τῶν χώρων τῶν διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως πάσης μορφῆς παραχώρησις πρὸς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου και ἰδιωτικοῦ δικαίου, ὡς και εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, πρὸς ἐπιδιώξιν οἰουδήποτε ἐτέρου σκοποῦ.

2. Ἀπαγορεύεται, ὡσαύτως, ἐντὸς τοῦ πυρῆνος τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν και τῶν χώρων τῶν διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως:

α) Ἡ ἀνόρυξις και ἐκμετάλλευσις μεταλλείων και λατομείων, ἢ ἀπόληψις οἰουδήποτε ὀρυκτοῦ προϊόντος και ἐν γένει ἐκτέλεσις πάσης συναφοῦς ἐργασίας ἢ ἡ κατασκευὴ σχετικῆς ἐγκαταστάσεως.

β) Ἡ ἀνασκαφή, ἢ ἐπιχωμάτωσις, ἢ δειγματοληψία και πάσα ἄλλη ἐνέργεια, τείνουσα εἰς τὴν φθοράν και ἀλλοίωσιν τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν και φυσικῶν καλλωνῶν.

γ) Ἡ τοποθέτησις διαφημιστικῶν πινακίδων και ἀγγελιῶν, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Εθνικῆς Οικονομίας ἐγκρινομένων και σκοποῦσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, τῆς φιλοδασικῆς ἐνημερώσεως, τῶν επιστημονικῶν μελετῶν και τὴν ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων συμφερόντων.

δ) Αἱ βιομηχανικαὶ δραστηριότητες ἐν γένει.

ε) Ἡ ἐγκατάστασις οἰκισμῶν, οἰκίων, ἀγροικιῶν, παραπηγμάτων και ἡ κατασκευὴ παντός ἐν γένει ἔργου, ἐξαιρέσει τῶν ἀπαρτιτῶν διὰ τὴν προστασίαν και λειτουργίαν τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ ἢ τῶν διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως ἔργων, ὡς ἡ κατασκευὴ δασικῶν κτιρίων, τοιούτων δι' ἐγκατάστασιν δασικῶν επιστημονικῶν ἐργαστηρίων, ὀδικοῦ δικτύου, ἢ διάνοξις ἀντιπυρικών ζωνῶν, ἢ πραγματοποιήσεις ὑλωρικών και λοιπῶν προστατευτικῶν ἔργων.

στ) Ἡ ὁλοτομία, ἡ κοπή, ἡ ἐκρίζωσις, ἡ καταστροφή, ἡ συλλογὴ ἢ ἡ μεταφορὰ φυτικῶν εἰδῶν και δασικῶν προϊόντων.

ζ) Ἡ βεσική παντός ζώου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους και ἡ κατασκευὴ πάσης φύσεως κτηνοτροφικῶν ἔργων, ὡς ποτιστῶν, στεγαστῶν.

η) Ἡ θήρα παντός ζώου, πλὴν τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἡ διὰ δολωμάτων δίωξις ὡς και ἡ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διάβασις μετὰ κηρυγετικῶν ὅπλων, μετὰ ἢ ἀνευ κυνός, διὰ μέσον τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ και

θ) Ἡ ἀλιεῖα, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἐντὸς λιμνῶν και ἐρεινῶν ρεόντων ὑδάτων.

3. α) Ὁ Υπουργὸς Εθνικῆς Οικονομίας, δύναται, δι' ἀποφάσεώς του, νὰ λαμβάνῃ πᾶν μέτρον, ἀποβλέπον εἰς τὴν προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, τῶν αἰσθητικῶν δασῶν και τῶν διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως, ὡς και εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν ἰδρύσεως αὐτῶν.

β) Ἀστυνομικαὶ δασικαὶ διατάξεις, ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ πλαίσια τοῦ παρόντος και τῶν ἀποφάσεων τοῦ Υπουργοῦ Εθνικῆς Οικονομίας και δημοσιευόμεναι κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, δύνανται νὰ ρυθμίζουσιν θέματα, ἀφορῶντα εἰς τὴν προστασίαν ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν, τῶν αἰσθητικῶν δασῶν και διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως.

4. Διὰ τὴν προστασίαν, ὀργάνωσιν και βελτίωσιν τῶν περιφερειακῶν ζωνῶν, ἤτοι τῶν χώρων περιορισμένης προστασίας τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν, ὡς και τῶν αἰσθητικῶν δασῶν, δύναται ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ὑπηρεσίας νὰ λαμβάνωνται μέτρα και νὰ ἐκτελοῦνται τὰ ἐνδεδειγμένα ἔργα, ἰδίᾳ:

α) Ἡ προστασία και αὔξησις τῆς ἀγρίας πανίδος και χλωρίδος ἢ και μείωσις τούτων, καθ' εἶδος και ἀριθμὸν, ἐντὸς τῶν ἐνδεδειγμένων ὁρίων βιολογικῆς ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν εἰδῶν ἀφ' ἐνὸς τῆς πανίδος και ἀφ' ἐτέρου τῆς χλωρίδος, ὡς ἐπίσης τῆς ἰσορροπίας μεταξὺ ἀλλήλων.

β) Ἡ διατήρησις τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν και ἡ προστασία τῶν φυσικῶν καλλωνῶν, ὡς και ἡ διὰ τεχνητῆς ἐπεμβάσεως καλυτέρευ αὐτῶν ἐκμετάλλευσις, ἀπὸ αἰσθητικῆς και τουριστικῆς ἀπόψεως.

γ) Ἡ λήψις προληπτικῶν και κατασταλτικῶν μέτρων, πρὸς προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ και τῶν αἰσθητικῶν δασῶν.

δ) Ἡ ἔρυσις ἐκτροφεῶν θηραμάτων και ἰχθυοτροφείων, πρὸς αὔξησιν τῆς ἀγρίας πανίδος, ὡς και ἡ διὰ καταλλήλων δασοτεχνικῶν χειρισμῶν διατήρησις, βελτίωσις και ἐπέκτασις τῆς βλαπτηρέως. ἡ ἔρυσις δασικῶν φυτωρίων και δασικῶν δεινδροκήπων (ARBORETUM), ὡς και ἡ διὰ φυσικῆς και τεχνητῆς ὁδοῦ ἀναγέννησις τῆς χλωρίδος.

ε) Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀπαραιτήτου ὀδικοῦ δικτύου και τῶν ἀναγκαίων δασικῶν κτιρίων ἐγκαταστάσεων, ὡς δασοφυλακείων, πυροφυλακείων και ἐργαστηρίων επιστημονικῶν πειραμάτων και ἐρευνῶν.

στ) Ἡ ἔρυσις θερινῶν και χειμερινῶν ἐγκαταστάσεων, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν καπακτηνώσεων, τῆς ὀρειβάσεως, τοῦ τουρισμοῦ και τοῦ ἀθλητισμοῦ ἐν γένει.

ζ) Ἡ συλλογὴ ἢ ἡ ἐκρίζωσις φυτικῶν εἰδῶν και ἡ μεταφορὰ αὐτῶν, ὡς και ἡ σύλληψις και μεταφορὰ ἀγρίων ζώων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Υπουργοῦ Εθνικῆς Οικονομίας δι' ἐπιστημονικοῦς σκοπούς».

"Άρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Ν. Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

"Άρθρον 81.

Ἐκτέλεσις δασικῶν ἔργων.

Ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν πάσης φύσεως ἔργων καὶ ἐργασιῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἁρθρου 80, ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν, τῶν αἰσθητικῶν δασῶν καὶ τῶν διατηρητέων μνημείων τῆς φύσεως, ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως δασοτεχνικῶν ἔργων διατάξεις τοῦ δασικοῦ Κώδικος.

"Άρθρον 8.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 138 τοῦ Ν. Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. α) Τὸ τίμημα τῶν, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, διατιθεμένων προϊόντων, καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς διαταγῆς διαθέσεως ἄνευ δημοπρασίας, εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ διάθεσις.

β) Ἡ παράδοσις τῶν δασικῶν προϊόντων δύναται νὰ γίνῃ ἐφ' ἅπαξ καὶ τμηματικῶς. Ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος δύναται νὰ γίνῃ καὶ τμηματικῶς, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν διακηρύξιν τῆς δημοπρασίας ἢ τὴν ἐγκριτικὴν διαταγὴν διαθέσεως τῶν προϊόντων ἄνευ δημοπρασίας ἔχει περιληφθῇ ὁ ὅρος περὶ τῆς τμηματικῆς καταβολῆς καὶ ἔχει καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῶν δόσεων.

γ) Ἐπὶ τμηματικῆς παραδόσεως τῶν προϊόντων, ἡ καταβολὴ τοῦ τιμήματος γίνεται τμηματικῶς, ἐκάστης τῶν δόσεων προκαταβαλλομένης ἐντὸς προθεσμίας δέκα (10) ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς προβλεπομένης ἡμερομηνίας τμηματικῆς παραδόσεως τῶν προϊόντων, ἢ ἐάν τὸ τοιοῦτον δὲν προβλέπεται, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κοινοποιήσεως τῆς εἰδοποιήσεως τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐτοιμοπαράδοτου ποσότητος τῶν προϊόντων.

δ) Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς τμηματικῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος, ὁ πλειοδότης ἢ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ διάθεσις, ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, καταβάλλει ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τῶν διατιθεμένων προϊόντων, τὰ δὲ ὑπόλοιπα δύο τρίτα ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προσκομίσσεως ἰσοπόσου ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς, ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, ὡς ἀνωτέρω, τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως καταβαλλομένου ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως, τῆς ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς, διαθέσεως, ὀριζομένης προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν.

ε) Ἦν περιπτώσει διαθέσεως διὰ δημοπρασίας ἢ ἄνευ τοιαύτης τεχνικῆς ξυλείας δρυός, ὡς καὶ διαθέσεως τῶν ὑπὸ τῶν Κρατικῶν Δασικῶν Βιομηχανιῶν παραγομένων προϊόντων ξύλου, ἡ τμηματικὴ καταβολὴ τοῦ τιμήματος, δύναται νὰ γίνῃ διὰ διαθέσεως, ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς διαθέσεως ἄνευ δημοπρασίας, ποσοστοῦ ἴσου πρὸς δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο ο) τῆς ἀξίας τῶν ἀνωτέρω προϊόντων, τοῦ υπολοίπου καταβαλλομένου ἐντὸς ἐννέα (9) μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προσκομίσσεως ἰσοπόσου ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς, ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς, ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοῦ ἐκάστης ἐκ τῶν δόσεων, καθοριζομένων ἐν τῇ σχετικῇ διακηρύξει ἢ τῇ ἐγκριτικῇ διαταγῇ διαθέσεως.

στ) Ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταβολῆς εἴτε ὁλοκλήρου τῆς ἀξίας τῶν διατιθεμένων προϊόντων, εἴτε τοῦ ποσοστοῦ αὐτῆς, κατὰ τὰ ὑπὸ στοιχεῖον ε' τῆς παρούσης παραγράφου, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πωλητήριο ἐγγράφον, ὅπου καὶ ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ

καὶ ὁ τελευταῖος παραλαμβάνει τὰ προϊόντα, κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα.

ζ) Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δεκαήμερου προθεσμίας διὰ τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταβολὴν τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιεμένων προϊόντων, ἂν ὁ ἀγοραστής δὲν καταθέσῃ τοῦτο, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ διάθεσις ἐγένετο διὰ δημοπρασίας, τὰ προϊόντα ἀναπλησθιζοῦνται εἰς θάρος τοῦ, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ διάθεσις ἐγένετο δι' ἐγκριτικῆς διαταγῆς, οὗτος κηρύσσεται ἔκπτωτος. Τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως ἐξαιρεῖται τὸ Δημόσιον, τὰ Ν.Π. Δ.Δ. καὶ οἱ Ὀργανισμοί, οἱ ἐποπτευόμενοι καὶ ἐπιχορηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

"Άρθρον 9.

Τὰ ἐδάφια στ' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 206 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«στ) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς βλαστῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν θήρα δι' ὀπλων ἐχόντων θύσμα ἐξ ὕλης, ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πύρ».

«ζ) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν».

"Άρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἁρθρου 254 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκτάσεων, ὡς καὶ ἐρημονήσεων, ἐνθα διαβίου αἰγάριοι ἢ ἑτέρα εὐγενῆ θηράματα ἢ σπάνια εἶδη θηραμάτων, πρὸς δημιουργίαν ἐντὸς τούτων ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς ἱδρυσιν σταδμῶν παρακολουθήσεως καὶ δακτυλιώσεως ἀποδημητικῶν πτηνῶν. Ὁμοίως, ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων, οἰσθητικῆς φύσεως, κειμένων ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1, 4, 5 τοῦ παρόντος ἁρθρου ὡς καὶ αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 τοῦ ἁρθρου 253 τοῦ Ν.Δ. 86)1969, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, τούτων θεωρουμένων ὡς δημοσίας ὠφελείας».

"Άρθρον 11.

Κυνηγετικαὶ περίοδοι — Ἄδειαι θήρας.

Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθρου 261 τοῦ Ν. Δ. 86)1969 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«2. Ἡ κυνηγετικὴ περίοδος, καθ' ἣν γενικῶς ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἀρχεται :

α) Τοῦ λαγῶου, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Ἰανουαρίου.

β) Τῆς ὀρεινῆς πέρδικος, ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

γ) Τῆς πεδινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

δ) Τῶν λοιπῶν θηραμάτων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου».

«3. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα μετὰ κυνὸς περὶ τοῦ θηράματος μόνον τρυγόνων, ὀρνύγων καὶ δενδροβίων πτηνῶν (ἀετομάγου, συκοφάγου) ἀπὸ 20ῆς Αὐγούστου, εἰς περιοχὰς διαθέσεως τούτων (περάσματα), καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῇ προτάσει τῶν δασικῶν ἀρχῶν».

«4. Ὁ Ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δύναται δι' ἀποφάσεώς του, τῇ προτάσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τῆς Κυνηγετικῆς Συνομοσπονδίας, νὰ περιορίσῃ τὴν διάρκειαν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἢ τὰς ἐντὸς αὐτῆς ἡμέρας θήρας, καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ περιφέρειαν ταύτης».

"Άρθρον 12.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἁρθρου 262 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«3. Ἡ ἄδεια θήρας, οὕσα προσωπικὴ καὶ ἀμεταβίβαστος, ἰσχύει διὰ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καὶ περιφέρειαν, δι' ἣν ἐξεδόθη, διακρίνεται δέ :

α) Εἰς τοπικὴν, ἰσχύουσαν διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ.

ε) Εἰς περιφέρειαν, ἰσχύουσιν διὰ μίαν τῶν κυνηγετικῶν περιφερειῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 260 τοῦ δασικοῦ κώδικος.

γ) Εἰς γενικὴν, ἰσχύουσιν δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν καὶ

δ) Εἰς γενικὴν τοιαύτην ὑπηκόων ξένων Κρατῶν, ἰσχύουσιν δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν.

Ἡ ἀδεία θήρας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ γραμματίου ἢ τριπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφ. Θήρας), ἐκ αα) δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125), διὰ τὴν τοπικὴν ἀδειαν, ββ) τριακοσίων (300), διὰ τὴν περιφερειακὴν, γγ) ἑξακοσίων (600), διὰ τὴν γενικὴν, δδ) πεντακοσίων (500), διὰ τὴν γενικὴν ἀδειαν ὑπηκόων ξένων Κρατῶν, δι' ἄσκησιν θήρας μέχρι δέκα πέντε ἡμερῶν, εε) χιλίων πεντακοσίων (1.500), διὰ τὴν γενικὴν ὑπηκόων ξένων Κρατῶν, δι' ἄσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνῶν καὶ σστ) τριῶν χιλιάδων (3.000), διὰ τὴν γενικὴν ὑπηκόων ξένων Κρατῶν, δι' ἄσκησιν θήρας κατὰ τὴν διάρκειαν ὁλοκλήρου τῆς κυνηγετικῆς περιόδου. Οἱ ὁμογενεῖς ὑπήκοοι ξένων Κρατῶν ἢ οἱ διαμείνοντες ἐν Ἑλλάδι πέραν τῆς δεκαπενταετίας, καταβάλλουν, διὰ τὴν ἐκδοσὶν ἀδείας, τὰ ὡς ἄνω διὰ τοὺς ἡμεδαποὺς καθοριζόμενα ποσά. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι δυνατὴ ἡ αὐξομείωσις τῶν ὡς ἄνω ποσῶν».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 280 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«Ἄρθρον 280.

Κυρώσεις κατὰ ἐπιχειροῦντων καταπάτησιν δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως.

1. Οἱ ἐπὶ δημοσίᾳ δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων, τοιούτων μερικῶς δασοσκεπῶν ἢ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν, κεκτημένων λόβῳ θέσεως ἢ συστάσεως ἢ ἐκτάσεως ἐξαιρετικὴν σημασίαν, ἐπιχειροῦντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπαρκτῶν δικαιωμάτων διὰ ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν τίτλων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν μετέσχε τὸ Δημόσιον ἢ διὰ συστάσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ συνεταιρισμῶν μετὰ τρίτων ἢ δι' ἀπατηλῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοοῦντας τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμπλοκῆς τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀλληλεπαλλήλους ἀπαγολῆσεις καὶ ἐνεργείας, ἀποληγούσας εἰς ἀκύρωσιν ἢ περιγραφὴν ἢ ἐξασθένισιν ἢ ἀμφισβήτησιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπων συνιστάμενων ἐξαπάτησιν ἢ καθ' οἷον οἰονδήποτε τρόπον ἢ μέτρον τείνοντα ὅπως παραστῆσιν ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνισιν, ἀξιώσεις καταδῆλως ἀθεμήτους, ὡς καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβιβάσιν δικαιωμάτων, ἐν γνῶσει τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀνυπαρξίας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιωματικῷ, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχόν καταληφθείσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 6 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον 100.000 δραχμῶν, ἐφ' ὅσον δι' ἄλλων διατάξεων νόμου ἢ πράξεις δὲν τιμωρεῖται αὐστηρότερον.

2. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποδόλης καταστῇ τελεσιδικὸν καὶ ἐπιχειρηθῇ παρὰ τοῦ ἀποβληθέντος ἀνακατάληψις τῆς ἐξ ἧς ἀπεβλήθη ἐκτάσεως, ἐπιβάλλονται κατ' αὐτοῦ ποινὴ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τεσσάρων μηνῶν καὶ χρηματικὴ τοιαύτη μέχρις 20.000 δραχμῶν.

3. Ἐπὶ μεταβιβάσεως κυριότητος ἢ οἰονδήποτε ἑτέρου ἐμπράγματος δικαιώματος ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, αἰτία πωλήσεως, δωρεᾶς, προικὸς ἢ ἐτέρας πράξεως ἐν ζῳῇ, ὁ μεταβιβάζων ὑποχρεοῦται ὅπως, κατὰ τὴν τυχόν κατάρτισιν τοῦ προσυμφώνου ὡς καὶ κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου, προσαγγῇ ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος τῆς δικαιοπραξίας, εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὑποχρεούμενον νὰ κάμῃ μνηεῖαν ἐν τῷ συμβολαίῳ, δηλώσιν τοῦ συντεταγμένου κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ Ν. Δ) τι 105)1969, ἐν ἣ νὰ δηλοῦται, δι' οὐδέποτε τὸ Δημόσιον διεξεδίχθη κυριότητα ἢ ἕτερον ἐμπράγματον δικαίωμα τοῦ μεταβιβάζοντος ἐπ' αὐτῆς καί, ἐφ' ὅσον ἡγέρθη τοιαύτη διεκδικήσις ἢ ἀμφισβήτησις, νὰ δηλοῦται, ὅτι ἡ κυριότης τοῦ μεταβιβάζοντος ἢ ἕτερον ἐμπράγματος δικαίωμα ἐκρίθη κατ' ἐναντι τοῦ Δημοσίου εἴτε δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως, εἴτε διὰ τοιαύτης ὁριστικῆς καὶ τελεσιδικίου

τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ μεταβιβάζοντος δηλώσεως, δι' ἧς οὗτος δηλοῖ σχετικὴν διεκδικήσιν ἢ ἀμφισβήτησιν τοῦ Δημοσίου, ὁ συμβολαιογράφος ὑποχρεοῦται ὅπως ἀπόσχη τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἶναι δυνατόν νὰ καθορισθῇ ὁ τύπος καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως. Συμβολαιογράφος, συντάσσων πράξεις μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος, ἢ ἑτέρου ἐμπράγματος τοῦ δικαιώματος ἐπὶ δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ἄνευ τηρήσεως τῶν ὡς ἄνω διατάξεων, ὡς καὶ οἱ διὰ τοῦ υπογράφοντος συμβολαίου συμβληθέντες, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων περὶ πειθαρχικῆς εὐθύνης τοῦ συμβολαιογράφου.

4. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, συλλαμβανόμενοι ἐπ' αὐτοφώρῳ, δικάζονται κατὰ τὴν, ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 417 καὶ ἐπόμενα τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, καθοριζομένην διαδικασίαν».

Ἄρθρον 14.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 285 τοῦ Ν.Δ. 86)1969, μετὰ τὴν παράγραφον 2 αὐτοῦ, προστίθεται παρ. 3, ἔχουσα οὕτως:

«3. Ὁ ἐξ ἀμελείας παραβαίνων τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων στ, ζ, η, θ καὶ ι τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 206, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς καὶ ἡμίσεος (1 1/2) ἐτους».

2. Αἱ παράγραφοι 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 τοῦ ἁρθροῦ 285 λαμβάνουν ἀντιστοίχως τοὺς ἀριθμοὺς 4, 5, 6, 7, 8, 9 καὶ 10.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 286 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσιν:

Ἄρθρον 286.

Ποινὰ κατὰ τῶν καταστρεφόντων, ἀφαιρούντων κλπ. ὄροσημα τῶν δασῶν.

1. Ὁ καθ' οἷον οἰονδήποτε τρόπον καταστρέφων, ἀφαιρῶν, ἢ μετατοπίζων ὄροσημα δάσους ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν, τοποθετηθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ τοπογραφικὰς σημάσεις ἢ ὁδοσημάσεις ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, αἰσθητικοῦ δάσους καὶ διατηρητέου μνημείου τῆς φύσεως, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς (1) ἐτους, ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, θεωρουμένης ὡς ἐπιβαρυντικῆς τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ὁ ἔνοχος εἶναι ὁμορὸς ιδιοκτήτης.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθροῦ 80 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν (3) μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Τὰ χρησιμοποιούμενα μέσα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρανόμου πράξεως, κατασχονται καὶ δημεύονται ἐκποιούμενα ἢ καταστρεφόμενα, κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

3. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθροῦ 80 τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ διατάξεις νόμου δὲν ὀρίζουν ἄλλως, διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν, ἐὰν ἐκ τῶν παραβάσεων τούτων οὐδεμία ἐπῆλθε ζημία ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλιάς (1.000) δραχμᾶς. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίνει τὰς χιλιάς (1.000) δραχμᾶς, οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐξ (6) μηνῶν».

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 287 τοῦ Ν.Δ. 86)1969 τροποποιεῖται ἡ παράγραφος 16 καὶ προστίθενται παράγραφοι 17 καὶ 18, ὡς ἀκολουθοῦσιν:

«16. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις εἰς πταισματικὰς ποινὰς εἶναι ἐκκλητὴ. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν δέκα (10) ἡμερῶν. Κατὰ τὰ λοιπά, ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 55 καὶ 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος».

«17. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἁρθροῦ 252 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ διὰ μίαν τῶν ποινῶν τούτων, εἰς περίπτωσιν ἀμελείας».

«18. Οἱ παραβάται τῶν περὶ θήρας ἀτυνομικῶν διατάξεων τιμωροῦνται διὰ κρατήσεως μέχρις ἐξ (6) μηνῶν καὶ

διὰ προστίμου τουλάχιστον χιλίων (1.000) δραχμῶν, τὰ δὲ μέσα, δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ παράδοσις, κατασχεύονται καὶ δημεύονται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 288».

Ἄρθρον 17.

Ἰδρυσις Ἐθνικοῦ Δρυμοῦ Σουνίου.

1. Ἰδρύεται διὰ τοῦ παρόντος ἔθνικος δρυμός, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σουνίου. Ἡ περιφέρεια, ἡ ἔκτασις καὶ τὰ ὅρια τοῦ πυρηνος καὶ τῆς περιφερειακῆς ζώνης τούτου ρυθμίζονται διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, μὴ ἐχούσης ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφ. α τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 79.

2. Τὰ τῆς ὁργανώσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τοῦ ἔθνικοῦ δρυμοῦ Σουνίου ρυθμισθήσονται δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ, τιθεμένου ἐν ἰσχύϊ, κατὰ τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 79 ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 18.

Ἐφαρμογὴ Διατάξεων.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη ἱδρυθέντων ἔθνικων δρυμῶν, βάσει τοῦ Α.Ν. 856)1937 «περὶ ἔθνικων δρυμῶν» καὶ τοῦ Ν.Δ. 86)1969 «περὶ δασικοῦ Κώδικος», οἵτινες διατηροῦνται, τῆς λειτουργίας τούτων διεπομένης καὶ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, πλὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 περιπτώσεις α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 80 μόνον ὡς πρὸς τὰ μεταλλεῖα.

Ἄρθρον 19.

Διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, κωδικοποιοῦνται ὡς ἄρθρα 4, 9 καὶ 14 αὐτοῦ, αἱ διατάξεις τῶν Ν. Δ)των ὑπ' ἀριθ. 871)1971 καὶ 919)1971, τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καταργοῦνται, ὡς ἀντικαθιστάμενα διὰ τῶν διατάξεων τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων.

Ἄρθρον 20.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Διατάξεις ἄρθρων τοῦ Ν.Δ. 86)1969 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὡς ταῦτα ἀντικαθίστανται ἢ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος, παραπέμπουσαι πρὸς ἄρθρα τοῦ αὐτοῦ Δασικοῦ Κώδικος, θεωροῦνται παραπέμπουσαι πρὸς τὰ ἄρθρα ὡς τυχὸν ταῦτα ἀντικαθίστανται ἢ συμπληροῦνται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν Ὁνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-Ι-ΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΛΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΑΝΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΠΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ, ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠΥΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐδθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 998

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 3217)55 περὶ ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεων τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὡς οὗτος ἰσχύει μετὰ τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν του ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 4546)66.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διαδικασία, οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις αἱ καθοριζόμεναι ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 4546)66 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς αἰτήσεις τὰς ὑποβληθείσας πρὸς ὀριστικὴν παραχώρησιν κατεχομένων ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ Ν. 3217)55 οἰκοπέδων τοῦ Οἰκισμοῦ Περάματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδβήθησαν οἱ ὀριστικοὶ τίτλοι κυριότητος τῶν οἰκοπέδων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 4546)66.

2. Ἐκδοθέντες ἤδη ὀριστικοὶ τίτλοι κυριότητος μετὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 4546)66 συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἂν εἴτε αἱ πρὸς παραχώρησιν αἰτήσεις ὑπεβλήθησαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4546)66 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυρὸς ὡς ἀκολούθως:

1. Δικαιούχοι παραχώρησεως οἰκοπέδου ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Πολιτικῆς Πειραιῶς μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Στεγάζσεως:

α) Οἱ πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις παροχῆς στεγαστικῆς συνδρομῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ Λαϊκῆς Κατοικίας Νομοθεσίας, ὡς αὗται ἐκωδικοποιήθησαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 775)64 Β.Δ., ἐφ' ὅσον οὗτοι:

(1) Ἠτήσαντο τὴν παραχώρησιν ἢ αἰτήσωσι ταύτην ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ

(2) Κατέχουν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ὑφίσταται μόνιμος ἢ προσωρινὴ οἰκοδομή.

β) Οἱ μὴ πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις παροχῆς στεγαστικῆς συνδρομῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περὶ Λαϊκῆς Κατοικίας Νομοθεσίας, ἐφ' ὅσον οὗτοι:

(1) Ἠτήσαντο ἢ αἰτήσωσι τὴν παραχώρησιν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ

(2) Κατέχουν τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ὑφίσταται κτίσμα μόνιμου δομῆς ἀποτελοῦν πλήρη κατοικίαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Στεγάζσεως Πειραιῶς καὶ μὴ ρυμοτομούμενον, ἔστω καὶ ἐὰν δὲν διαμένουν μόνιμως ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω κτίσματος ἢ τοῦ οἰκισμοῦ Περάματος «κατ' ἐξαίρεσιν τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 3217)55, Ν.Δ. 4546)66 καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ οἰκοπέδου περιλαμβάνεται καὶ ἰδιανικὸν μερίδιον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Οἱ μὴ ὑποβαλόντες αἰτήσεις πρὸς ὀριστικὴν παραχώρησιν τῶν παρ' αὐτῶν κατεχομένων οἰκοπέδων ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4546)66 ταχθεῖσων προθεσμιῶν δύναται ὑφισταμένων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προϋποθέσεων ἢ ἀναγνωρισθῶν δικαιούχοι παραχώρησεως οἰκοπέδου, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλουν αἴτησιν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Άρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1971

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩΪ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ,
ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΣΤΑΤ-
ΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΤΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ,
ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΓΕΡΑΣ. ΦΡΑΓΚΑΤΟΣ,
ΑΝΤΩΝ. ΜΠΕΡΝΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΣΠ.ΤΡ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1971

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

(4)

Περὶ συστάσεως θέσεων Ἱεροκήρυκος εἰς Ἱερὰς
Μητροπόλεις.

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 13)1970 Κανονισμοῦ «περὶ τῶν Ἱεροκηρύκων τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ)τος 876)1971 «περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Δημοσίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων».

3. Τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις τῶν οἰκείων Σεβ. Ἱεραρχῶν.

4. Τὰς ἀπὸ 22.9.1971, 23.9.1971 καὶ 24.9.1971 ἀποφάσεις αὐτῆς, ἀποφασίζει:

Τὴν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως σύστασιν:

α) Μιᾶς προσωρινῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, πρὸς τακτοποίησιν διὰ μετατάξεως κληρικῶν ἐκ τῆς δημοσίας ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως προερχομένων.

β) Μιᾶς προσωρινῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Φθιώτιδος, πρὸς τακτοποίησιν διὰ μετατάξεως κληρικῶν ἐκ τῆς δημοσίας ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως προερχομένων, καὶ

γ) Τρίτης θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἐδέσσης καὶ Πέλλης.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1971

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΤΜΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ὁ Μυτιλήνης ΙΑΚΩΒΟΣ

† Ὁ Ἰωαννίνων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

† Ὁ Σεβίων καὶ Κοζάνης ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

† Ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

† Ὁ Εὐάνθης ΑΝΤΩΝΙΟΣ

† Ὁ Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

† Ὁ Νικαίας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

ἑκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἀρ- θρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλε- πομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδοπῶν Ἀσφαλι- στικῶν Ἐταιρειῶν.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφα- λιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνω- νύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρημα- τιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμα- τευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγο- ρᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/ 67	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοι- χείων	»	500

Γ. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συν- εταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγί- σεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστι- κῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱαματικῶν υδάτων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὁρίσθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεων, ὅπου, μερίμνη τοῦ ενδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε. Γ.

Θ. ΚΩΣΤΙΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ